

Anna K. Kowal

Sporządzanie polityki rachunkowości w firmie – praktyczny przykład

ISBN 978-83-7440-544-7


INFOR



Sporządzanie polityki rachunkowości w firmie – przykład praktyczny

Zakres dokumentacji tworzącej zasady (politykę) rachunkowości	3
Uproszczenia zasad (polityki) rachunkowości	5
Odpowiedzialność kierownictwa za dokumentację zasad (polityki) rachunkowości	7
Przykład polityki rachunkowości dla jednostki produkcyjnej	8

RAPORT MONITORA KSIĘGOWEGO

>> polityka rachunkowości, zasady rachunkowości, uproszczenia, zakładowy plan kont, księgi rachunkowe, wycena, kierownik jednostki, systemy informatyczne

1. Sporządzanie polityki rachunkowości w firmie – przykład praktyczny

Każda jednostka podlegająca przepisom ustawy o rachunkowości powinna w momencie otwarcia ksiąg rachunkowych posiadać opracowane i zatwierdzone przez kierownika jednostki własne zasady (politykę) rachunkowości.

Ustawa o rachunkowości (art. 3 ust. 1 pkt 11) definiuje zasady (politykę) rachunkowości jako *wybrane i stosowane przez jednostkę rozwiązania dopuszczone ustawą o rachunkowości zapewniające wymaganą jakość sprawozdań finansowych*. Jednostka musi zatem dokonać wyboru rozwiązań spośród tych dopuszczonych przez ustawę o rachunkowości (w tym także przez KSR, a w razie ich braku przez MSR-y), tak by prezentowane w sprawozdaniu finansowym informacje były wiarygodne, przydatne oraz zrozumiałe.

Zakres dokumentacji tworzącej zasady (politykę) rachunkowości

Ustawa o rachunkowości (art. 10 ust. 1 uor) przewiduje, że przyjęte przez jednostkę zasady (polityka) rachunkowości powinny obejmować w szczególności:

1) określenie roku obrotowego i wchodzących w jego skład okresów sprawozdawczych

Ustawa o rachunkowości (art. 3 ust. 1 pkt 9 uor) definiuje rok obrotowy jako rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, stosowany również dla celów podatkowych. Taki „definitywny” zapis znajduje się zazwyczaj w polityce rachunkowości wraz ze wskazaniem, że rok obrotowy rozpoczyna się np. z dniem 1 stycznia, a kończy 31 grudnia. Co istotne w przypadku osób fizycznych, rok obrotowy zawsze będzie pokrywał się z rokiem kalendarzowym (osoby prawne mogą ustalać rok obrotowy inny niż kalendarzowy). Ustawa o rachunkowości wskazuje też, że rok obrotowy dzieli się na okresy sprawozdawcze, które są definiowane (art. 3 ust. 1 pkt 8 uor) jako okresy, za które sporządza się sprawozdanie finansowe w trybie przewidzianym ustawą lub inne sprawozdania sporządzane na podstawie ksiąg rachunkowych. Ponieważ przykładem takich innych sprawozdań są deklaracje podatkowe, to okresem sprawozdawczym wskazywanym w polityce rachunkowości jest najczęściej miesiąc, ale może nim być także kwartał czy półrocze. W polityce rachunkowości mogą też być zapisane np. dwa okresy sprawozdawcze.

PRZYKŁAD

Rokiem obrotowym w spółce XXX jest rok kalendarzowy rozpoczynający się 1 stycznia, a kończący się 31 grudnia. W skład roku obrotowego wchodzi następujące okresy sprawozdawcze:

- *kwartalne – za które sporządzane jest sprawozdanie finansowe dla celów zarządczych oraz*
- *miesięczne – za które nalicza się zobowiązania podatkowo-ubezpieczeniowe oraz sporządza się zestawienie obrotów i sald kont księgi głównej.*